

Denne Fremgangsmaade medfører, at den Sikkerhed, der skulde vindes ved Benyttelsen af saadanne Varer, i Virkeligheden bliver illusorisk og maaske saa langt fra at være en Sikkerhed snarere virker i modsat Retning, snarere giver Anledning til, at det, man haaber ikke skal ske, vil indtræffe. — Jeg kan derfor ogsaa anbefale dette Ændringsforslag, ligesom jeg i det hele taget kan anbefale de Ændringsforslag, der ere stillede af Udvalget, men — hvad der følger allerede af, hvad jeg har sagt — maa fraraade Vedtagelsen af det Underændringsforslag, der er stillet af det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (C. C. Andersen).

Ordføreren (Johansen): Jeg takker den ærede Minister for den Tilslutning, han har givet Ændringsforslagene, og efter de Udtalelser, vi nu have hørt fra Ministeren, skal jeg blot indskrænke mig til at anbefale dem til Vedtagelse, hvorimod jeg tilraader at stemme mod det Underændringsforslag, der er stillet af det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds (C. C. Andersen).

C. C. Andersen: Den ærede Minister fremkom med en Bemærkning, som gik i Retning af, at han ikke mente, at Politikontrol blev indført ved de Bestemmelser, som findes i Ændringsforslaget til § 1. Jeg er noget tilbøjelig til at tro, at den ærede Minister ikke har Ret paa dette Punkt. Et saadant Tilhold som det, der her omhandles, er jo for den Kvinde, der faar det, en ret alvorlig Sag. Det gives ikke ifølge Dom, men rent arbitrært, det gives hende af en Overbetjent, og har hun først faaet et saadant Tilhold, er hun udsat for paa enhver Tid, ved Dag eller Nat, at modtage Besøg af Politibetjente i sin Bolig, at blive banket op og se disse Betjente trænge ind i Huset for at forvise sig om, at hun holder sig Tilholdet efterretteligt. Det forekommer mig, at et saadant System maa kunne betegnes som Politikontrol, og dette System vil jo oprettholdes, naar Bestemmelsen i Ændringsforslaget bliver vedtagen, saa jeg kan ikke se rettere, end for saa vidt disse Bestemmelser vedtages, er Politikontrol i dette Forhold indført. — Efter den Modtagelse, som det af mig stillede Underændringsforslag har faaet, har jeg ikke meget Haab om paa Sagens nuværende Stadium at se det vedtaget i dette Ting. Da jeg imidlertid har den Opfattelse, at de Tanker, som ere nedlagte i dette Underændringsforslag, muligvis alligevel ville kunne vinde

frem ved Sagens videre Behandling, og da jeg ikke ønsker, at en Afstemning i dette Øjeblik skal komme til at staa hindrende i Vejen for, at Forslagets Tanke muligvis kunde faa Plads i Loven, saa vil jeg paa Sagens nuværende Stadium tillade mig at tage Underændringsforslaget tilbage.

Formanden: Jeg ved ikke, om nogen ønsker at optage det. (Ophold). Da det ikke er Tilfældet, er Underændringsforslaget bortfaldet.

Pagh: Jeg har i og for sig ikke noget imod de Bestræbelser, som have fundet Udtryk i Ændringsforslag under Nr. 3, men det forekommer mig, at Forslaget er noget uklart affattet. Det hedder saaledes deri, at det forbydes ved Bekendtgørelser osv. at falbyde visse Genstande, og at Overtrædelse af dette Forbud skal behandles og straffes efter Reglerne for Overtrædelse af Politivedtægt. Jeg savner imidlertid Klarhed over, hvem det er, der i første Række skal rammes, naar Bestemmelsen overtrædes. Hvis en Bekendtgørelse af det Indhold, her er Tale om, indrykkes i et Dagblad, er det saa Bladudgiveren, der i første Række skal være Straffen undergivet, eller skal det være den, der foranlediger Bekendtgørelsen indført i Bladet. Dette forekommer mig at være et Forhold, som burde være klarere udtalt, end det er. I hvert Tilfælde kunde jeg ønske, at der fra Forslagsstillernes Side, muligvis ogsaa fra Ministerens Side, blev fremsat en Udtalelse om, hvad Meningen egentlig er, og hvem der i første Række skal være den, som rammes af Lovens Straf, om det i første Række skal være Bladene eller den, der foranlediger Bekendtgørelsen, eller maaske dem begge.

Justitsministeren (Alberti): Hvad angaar Ansvarret for Bekendtgørelser i et Blad, er det klart og følger af Presselovgivningen, at det maa hvile paa den, som er ansvarlig for Bladets Indhold i det hele. Han maa altsaa passe paa ikke at optage den Slags Avertissementer, og gør han det, maa han tage Følgerne deraf, for saa vidt Bladet angaar. Det er ikke noget, der er nyt eller ukendt, der findes allerede adskillige Forbud mod, at Bladene optage visse Avertissementer, og det hænder ogsaa af og til, at de, der optage disse Avertissementer trods Forbudet, ere blevne tiltalte og mulkerede. At man straffer den ansvarhavende, vil naturligvis ikke udelukke, at den, der har indrykket Avertis-